

Весела дружина

38

БРОЙ

2 лева

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОД. IX. 26. V. 1942 г.

Редактори: А. РАЗЦВѢТИКОВЪ, Е. КОРАЛОВЪ • Ц. ЦВѢТАНОВЪ
Ул. „абоанъ“ 60 № • Адресъ: А. ХИТЛЕРЪ № 66. Тел. 4-18-41 — София. Пощ. чекова с-ка 722 • Одобрено и преп. отъ М. Н. П.
(окр. № 2815 отъ 27. X. 937)

БОГАТСТВО И УМЪ

Приказка отъ Ас. Разцвѣтиковъ

Имало едно време единъ царь. Той наследилъ отъ баща си половината земя и неброено богатство. Задъ яките стени на градината му стърчели триста купи лъно сребро, а въ подземината на палата му били насыпани двесте ракли злато и сто крини безценни камъни.

Царътъ далъ на най-първите си боляри да управляватъ обширното му царство. А самъ той по цѣлъ день се излежавалъ на мраморния чардакъ предъ палата си, замързълъ птички съ безценни камъчета и се чудѣлъ какво да прави.

Като нѣмало здрава царска ржка да имъ държи юздитѣ, всички боляри, и голѣми и малки, започнали да пилѣтъ, да грабятъ и оголватъ народа. За две години отгоре хубавото царство било съсирано. Кански пищѣли селата и гравовѣтъ. Но царътъ не чувалъ.

Единъ денъ той повикалъ главния си готовъчъ и му рекълъ:

— Знаешъ ли какво съмъ намислилъ?

— Заповѣдай и ще го изпълня, царю честитий, — отвѣрналъ готовъчътъ.

— Наскоро ще станатъ три години, откакто съмъ на престола. Намислилъ съмъ да направя едно веселие, дето не е бивало на свѣта. Ще поканя всички си боляри. Колко славейски езици ти трѣбва, за да нагостишъ триста души?

— Като се изловяватъ всички славеи отъ Висока-гора, само три езика ще останатъ. Но то, доде не остане, не стига, царю честити.

Царътъ заповѣдалъ да изплетатъ една копринена мрежа, дълга и широка колкото Висока-гора. Събрали войската си и потеглилъ.

Срѣдъ Висока-гора живѣлъ единъ бѣлобрадъ мѫдрецъ. Той ималъ само една колиба отъ шума и едно куциче. Но славата му се носѣла презъ деветъ планини и морета. Той знаялъ всичко и учелъ хората на добро и истина. Отвѣтъкъ се стичали при

(Предѣлъ на стр. 2.)

БЪЛГАСКАТА КНИГА

Българскиятъ народъ влѣзе въ историята съ свое писмо и четмо. Чрезъ своя книга той се изправи предъ свѣта, извоювалъ правото си на свободно съществуване, на независима държава. Въ нея той зътвюри най-важните моменти отъ своето битие, най-съкровенитъ си чувства и помисли, най-сътличъ и възвишени свои близнове и идеали — цѣлата своя душа. Опрънъ на своя мечъ, той растна съ нея въ хода на въковетъ, крепне и се просвѣтлява, води борба за свое място подъ слънцето; съ

нея стана духомъ велика, като излѣзе победителъ въ най-тежки часове на своя животъ — запази се като народностна общност, съхрани своя нравственъ образъ. Вървълъ съ тая книга отъ победа къмъ победа, той ще върви и утре съ нея, отваряйки си широкъ проломъ въ бѫдещето. И никой не може да му я отнеме, както не може и най-свирепата сила да изтръгне душата му отъ юнашката му грѣдъ.

Б. Йоцовъ
и-ръ на нар. просвѣтата

СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИ

Два образа свѣтятъ надъ нашта земя,
два образа святи, две свѣтли слънца,
прогонили мрака и всѣка тъма,
посъяли обичъ въ нашта сърдца.

Два образа святи: Кирилъ и Методи —
светци на всички славянски народи.

Трайко Симеоновъ